

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.
Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. sz. szám.

Deutsensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 forint — kr — Félévre 2 forint 50 kr.
Negyed évre 1 forint 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók.

Lövenfeld Soma és Sárkány Ferencz kereskedésében.

Hivatalos hirdetéseinkről.

Városunkban a hivatalos rendeletek, felhívások és értesítések közhirrétételére két módot használnak, az egyik a templomok előtti, a másik a dobszó melletti élőlőszóval előadott hirdetés. Mindakettő igen primitív módja a hirdetésnek, mivel az élőlőszó nyom nélkül elhangzik s egyszeri hallás után bizony ugyancsak összekell az embernek szedni emlékezőtehetségét hogy az elmondottakra visszaemlékezzen. De meg, távolabb állók nem is igen hallhatják tisztán a publikálót, vagy a dobost, s így megtörténik hogy sokszor egészen félreértik a hirdetések. Pedig az adózó polgárság de sokszor látja kárát, ha meg nem figyelte kellőképp a hivatalos tudnivalókat, melyek bizony minden polgárra nézve felette fontosak!

De menjünk tovább! A dobszó meghallgatják az utcán járó-kezők s esetleg azok, kik a dobos közvellen közelében hamarjában ablakot nyitnak, vagy kiszaladnak az utcára. A temp-

lomok előtti publikációt meghallgatják az istentiszteletről kijövő polgártársaink. De itt is van egy nagy hiba. A főt isteni tisztelet végével kezdődik a publikáció, s ugyanekkor veszi kezdetét a magyar istentisztelet, tehát a kik a magyar istentiszteletre kívánnak menni, azok kénytelenek lemondani arról, hogy a publikációt meghallgassák. A katolikus templomok előtti publikációt szintén csak a templomból kijövő csekély számú s esetleg még az utcán összeverődött nép hallgatja meg, mivel az isteni tisztelet vége nincs időhöz kötve, s esetleges sárban, szélben, esőben, hóban vagy kánikulában bizony senkinek sincs kedve ott ácsorogni, várva a publikáció kezdetét.

Sok más érvel lehetne még felhozni a közhirrététel ezen két módja ellen, fellehetne például még azt is hoznunk, hogy az intelligens elem érthető okból absolute nem vesz tudomást a hivatalos hirdetésekről e módon, de hát elég talán ennyi is, hogy

kimutassuk mennyire kezdetleges dolgok ezek.

Nem kívánjuk mi, sem a dobolást, sem a publikációt megszüntetni, de szorgalmazzuk azt, hogy ezek mellett gondoskodjék a város más hirdetési módokról is, úgy hogy a tudnivalók városunk minden társadalmi rétegével közöltessenek.

Kívánjuk, hogy a fontosabb hivatalos tudnivalókat falragaszokon, s az összes hivatalos hirdetmények pedig hirlapilag közöljék velünk!

Azt fogják erre sokan mondani, hogy önző érdek beszél belőlünk, mi pedig erre azt válaszoljuk, hogy csak jogos kívánalmainkat ecseleljük. Más városban százakat költenek a helyi lapokban megjelent hirdetések díjazására minden lelkifurdalás nélkül, mivel egyrészt ezzel a közhirrététel módját vélik megkönnyíteni, másrészt pedig tudják azt is, hogy a kultúra oltárára áldozzák fel filléreiket, a mikor a hivatalos hirdetések díjával a hirlapok fennállását segítik elő.

Városi képviselőtestületünkben

T Á R C Z A.

A TÁRKÁNYI VÖLGYBEN*)

(Pályavers)

— 1892. Junius —

A bájos völgy ülben járva-kelez,
Érzelmek árja tödult a szívemre.
Oly édes, oly büvös volt a magány,
Amint hős bokrán vert a csalogány,
Az üde forrás csobogó zenéje,
A sziklabércz — réj mult ülök regéje,
A mély erdő s a vadrózsás csalít:
Élő, csodás képpé olvadnak itt
S az összhang bája szívemre tolvítva,
Benne régi érzések keltek újra.
Hogyan kerestem egykor a magányt,
Mildön szerelem trangerárja hányt!
Mindön remény és kétség érte,
Szívemre majd fényt, majd borot vete.
S a mi kín volt: a magány elfedeste,
Ami öröm: azt edesebbé tette.
Óh ifjuság, tündéri ifjuság!
Mi édes minden bánatod, tusád.

Mert igaz érzés vezet útadon,
Mert eszmények tükös varázsa von.
Mert meg nem hamisíthat még az élet,
Ki léted a legszebb álmokban éled.
Benned éltem, hogy a szép völgy ülén,
Emlékek üde lombja hullt fölem
S mint alkonyfény az erdő mélyében,
Ha búcsúzóban perczre megpihen:
Élt-fel világolt szívem rejtéké,
A multat vissza álmódó remény...
De hajj! világa gyorsan elborult,
Amint a sok-sok árny rá tolvit!
S hogy távozón sötétlő alkonyon:
Úgy voltam, mint kit vesztés súlya nyom.
Mint aki búcsút vesz szerettitől,
S a szíre faj és nem tudja mitől.
S haladva útamon úgy érezem,
Mintha mely részvét szólt volna felém.
Messze kísért a szellő sóhaja,
Az erdő-úgyás, hős gerlék jaja...
Sipos Soma.

*) Felső tárkány, erdő koszoruzta hegyeivel, völgyeivel, forrásával és tavával, Eger vidékének legkiecsőbb része. — E hely hazánk egyik legromantikusabb pontja.

S.-E.

Hunyadi László.

(Történelmi beszély.)

(Folytatás.)

Hunyadit sulyos vasba verték. Bátran nyujtotta karjait. — Nyugodt lelki ismeret nem remeg milliók eséletől. — Vitéz János, nagyváradi püspök, szót emelt e jogtalan-ság ellen:

— Verjetez engem is rablánczra, de vérem bosszuért kiáltand az égbe, gonosz, eselszőivök! — Magyar a magyart pusztítja!

Ilát nincs-e elég ollenségünk kik úgy is gyilkolják e nemzetet?! Elveszték, gyávák, ti is, de nyomorultabban, mint kiket vérpadra huzoztok!

A hős püspököt elfogták, s vele még húsztársát, közlük: Rozgonyi Sebestyen, Bodó Gáspár, s a két Horvát Pál.

Ott szomorkodnak a büzködt bürtönben; meg-meg rázzák, rozsdás bilencsüket miket az ármány kovácsolt rájuk, s a bilencs csörömpölését erősen vizsgálgozzák a bürtön falai...

egy izben szóba hozatott a hírlapok általi hirdetés, de ugyanakkor egy felszólaló kifejtette, hogy szükségtelen a lapokba beküldeni a hirdetések, hisz közlik azok maguktól is ingyen. Hát ebben volt is egy kis igazsága a felszólalónak, csak hogy tudnia kell azt is, hogy az az újdonság, sűrű rostára fogja a közönséget, s talán esetleg éppen olyan dolgot talál zszurnalistikailag kicsinyleni s ez alapon félretni, a melynek közli-rrété tele a városi előljáróság szempontjából a legszükségesebb lett volna.

Ajánljuk ez ügy megbeszélését a városi érdemes előljáróság s képviselőte stílel szives figyelmébe a többi helybeli lap nevében is.

Ráspoly:

H I R E K.

— **Értekezlet.** A járási utibizottság f. évi május hó 4-én d. e. 9. órákor a zár- számadás összeállítására végezt értekezletet tart.

— **A védhímlő-oltás városunkban** május hó 4-étől kezdve minden csütörtök és Vasárnap délután 2 órákor tartatik a Városháza kis tanácstermében Dr. Mikolay István által.

— **Halálozás.** Kalmár Dániel, vegyes kereskedő f. hó 28-án jobblétre szenderült. Temetése ma délután 2 órákor lesz. A szarvasi kereskedők díszes koszorút helyeztek az elhunyt ravatalára. Béke hamvaira

— **Felhívjuk** lapunk olvasóinak figyel-

mél vasuti menetrendünkre, melynél holnapról kezdve változás állott be.

A szarvasi magánovoda, május hó 27-én a Károlyi-féle kertben majálist rendez, melyre a meghívók legközelebb fognak kibocsájtatni.

— **Roncsolótoroklob.** Ujabb megbetegedés: Krajcsovicz Márton (1384)

— **Meghívó.** A szarvasi ág. hitv. evang. főgymnásium tanuló ifjúsága 1893. május hó 4-én az »Annaliget«-ben tavaszi táncmulatságot rendez. Disztornászok mutatványa d. u. 3 órákor. Tánckezdetek d. u. 4 órákor.

— **Irodalmi pályázat.** Lapunk nyílt irodalmi pályázatot hirdetett egy költeményre, vagy egyéb tárczazicikre. Pályadíj 5 frt. Pályázati határidő 1893. Május 1. Így tehát csak is a mai napig beérkező pályamunkák vételnek figyelembe.

— **Uj gőzmalom.** Darabos György helybeli lakos több társával együtt a vasuti pályaház közelében gőzmalmot fog építtetni.

— **Lóverseny.** A békésmegyei gazdasági egyesület f. évi május hó 22-én, pünkösd másodnapján lóversenyt rendez B.-Csabán. Futtatások 1. Békésmegyei mezőgazdák versenye. 2. Mezei gazdák versenye. 3. Urivar verseny. 4. Nyertes lovak versenye. 5. Vigasz verseny. 6. Ügető verseny. Helyárak: 1-ső oszt. ülőhely vagy körbe lépes férfiaknak jelvényvel 1 frt. 2. oszt. ülőhely 50 kr.

— **Megbízatus.** B.-Szentandrás községe a már elfogott utczaszabályozási-terv módosításával Deutsch Arthur Szarvas városi mérnököt bizta meg.

— **Felebbezés.** Mint értesültünk a siratói közlegelő katasteri szétosztására felfogadott ügyvezető fizetésének mérve ellen az illető társulat felfolyamadással fog élni.

— **Az eső.** Földművelő lakosaink nagy örömeire tegnap megnyitak az ég csatornái s hullt az eső amugy derekasan feláztatva a száraz, teméketlen földet.

— **Szemelvények** Szarvas város hirdetőkönyvéből. 1. Pri gyulánszkom kr. törvénysséku od z 1010 zlatma díjjazovani jegyzői állás sa bugye zaplnyiti 2 Na T. földváre máj. 9. predp, sa edom orvosi állás bugye zaplnvity. 3. Na velkom szénási jeszto edna cservena 3 rocsná zbilagon K. I. kohola bitangásu 4 Od. Körös-tiszamamosi ármentesítő aj belvizszabályozási társulatu na szarvasi igazgatósáczkon hivatalo sfoglatuváni Wertheim Cassuj fseliakimu butori gdolni tulajdoni igény jog drzsav, to nak oznami pod 15 dnyi kr. jbiróságu nájeszme.

(Folytatjuk.)
— A kis egér és a nagy vadak. Amerikában egy állás seregletben kísérleteket tettek, hogy mennyiben igaz az oroszoknak, elefántoknak s más nagy állatoknak az egértől való közmondásos félelme. Először abba a kalitkaba dobtak be egy egéret, a hol két oroszlan volt. A puszták királyai a kis állatka láttára remülten ugrottak föl, s ki akartak meneküni. Jó időbe került, míg lenyugodhattak. Mikor az egéret óvatosan megszagolták, attól kezdve nem törődtek vele. Ily rémületet tanusított a királytigris is, melynek még orrába is beleharapott az egér, a nélkül, hogy a tigris bántani mertte volna. Az elefántokra különböző hatást tett. Az egyik elefánt az egér megpillantására eltépte lánczait s félelmében trombitálni kezdett az ormányával; egy czirkuszi elefánt pedig nagy lelki nyugalommal nyomta szét iszonyu talpával. Leghassznosabb oldaláról fogták fel a kísérletet a pumák, hiénák és farkasok. Ezek a nekik odavetett egereket és patkányokat azonnal fölfalták.

C S A R N O K.

A krinolin története.

— Műveltség- és erkölcs-történeti rajz. —
(Folytatás.)

Az a brines-szoknya első korszakában a hölgyek, derékon alól haranghoz vagy

Lassanként elnémul, — s végre teljes csend lesz, mint csak egy-egy mély sóhaj szakaszt meg.

*

Komoran néz maga körül László.

Képzelve lelke elé rajzolja a multa minden örömeivel és bajával a szép jövő minden boldogságával — — — és mindgettől egy véletlen mily távolra taszítá!

Ilyen az ember! Tervez örül, bódónak képzele magát a jövőben, s jön egelőre nem látott eszmény, mely minden romba dönt.

A sötétség gyászlepellet vontá be a földet, csak néhány csillag ragyogott az égen, mintha alvó társaik felett örköd- nének...

VII.

Márczius hó 16-ára ébred hazánk Sötét e nap lapja a magyar történetben ekete szemfedél egy családra nézve, s kopersószege rajta minden egyes betű.

... Lehangolt, bánatos emberek járnak fel — s alá ős Buda utcáin, s midőn a patalóhoz érnek, melyben a Hunyadi és

barataink vérbirái vannak egybegyűlve, átkot szórnak fejünkre.

Gara a nádor, Ujlaky erdélyi vajda Bánffy Pál, királyi ajtonálló, Buzlay László főpohárnok, Czenrik Henrik királyi lovászmester, Holcser Konrad austriai tárnok képezik a vérbíróságot.

Hunyadi Lászlót halálra ítélték, s csak a királyt várták, hogy ítéletet aláírja.

A király nemsokára megérkezett. Gara üdvözlé valamennyi nevében, s tudósítá a határozatról.

— De az ország békéjét biztosítja kérdé remegve a király.

— Én királyom! felel Gara — Hunyadyt árulással vádolták ez iratban.

A temesvári fejedelmi bocsánatot erőszakkal kicsikartnak, s így érzénytelennek állítjuk.

— S ha hivei megmentik, ki biztosítja az ország nyalmát?

— Nem király! őr Istenen kívül senki sem menti meg. Megparancsoltam Várjúnak, a poroszlók hadnagyának, hogy ölje meg, ha megakarják menteni.

A király meg nyugodott, s aláírta az ítéletet. Ezután palotájába sietett s remegve várta a nap kimenetelét.

I
VII.

Szentgyörgy terén, hol Garának háza is volt, magas álvány vonja figyelmünket magára. Gyászos szövevettel van beboritva, s rajta a bakó, ki büszkén tekint a zajló tömegre, pallost villogtatva kezében.

Megnyilt a várkapu. Egy fegyveres csapat jön ki, elől fekete zászlóvalközepén a nagyreményű ifju, aranynyal himzett palástban, melyet a király adott ki kiengesztelődése jeleül. Alig 24 éves ajkán rózsapir arczán a tiszta lelkiismeret jelei szívében szeretet, s ellonségei iránt kiengesztelődé.

Hősies elszántsággal mint hazozsihoz illik közelgett a vérpárhoz. Meghalt már a földnek. Istenért, s a hazáért szönved... E kettő fogja megboszulni haláldt.

De ime! — Gara háza ablakánál egy halvány nő jelenik meg, halálszine részltvevő lelkét hirdeti. A Nádor leánya. — E pillanat szülte érzelmeit ecsetelni csak a női kebel láegoló szerelmét ismerő bírja, vagy az sem.

Mély csend állott be. László be vetett reménnyel lépett az álványra, letérdelt

megfordított serleghez hasonlítottak, később pedig hordóhoz; a második abrincs-szoknya hasonló volt a krinolinhoz, csak hogy az abrincsek a csipőn kezdődtek s annyira fel-dudorodtak, hogy a könyöknek kényelmes támpontul szolgálhattak. De ez még nem volt elég, az abrincs bősége egyre nőtt.

Különféle formái szerint különféle nevei is voltak az abrincs-szoknyának, ezeket azonban nagyjából csakis francia nyelven lehet említeni, mert többnyire olyan illetlenek, miszerint azokat más nyelven senki sem mondaná ki mai nap, a ki csak némileg is ismeri az illetet, holott annak idejében a francia udvar hölgyeinek szép ajkairól minden tartózkodás nélkül hangzottak az ilyen és még annál is illetlenebb szavak. A legilletelmesebb neve az abrincs-szoknyának volt: panier = kosár, aztán bonteentrain, culbute, tatez-y, doupotte stb. Az akkori párisi előkelő udvari társaság nem csak öltözeté, erkölcsi és frizurája, de beszédmód által is igyekezett magát ki-tüntetni s a nép legalsó osztályát utánozta kifejezéseiben. Kétségtelenül beszédek, a mi-lyenek mai nap tisztelettel társaságban soha elő nem fordulnak, akkor a salonban napirenden voltak és pikánsnak tekintettek; azon udvaronc, ki ilyen beszédekkel ügye-sen tudta mulattatni imádottját, szellem-dusnak neveztetett s az illető hölgy jóízű-ket nevetett rajta. Maga XV. Lajos király a hölgyeket ilyenféle gyöngéd elnevezések-vel jelezte, például: loque, chiffe (rongyok), graille (varju), biche (szarvastehén) stb.

Madame Pompadour uralkodásának idejében az abrincs-szoknyának $4\frac{1}{2}$ rőf átmérőjűnek kellett lenni, hogy udvarképes lehessen, és mesterséges sodrony- és vas-szerkezetének daczára a járásnál legkisebb zörejt sem volt szabad okoznia s ugy volt készítve, hogy ha a hölgy leült, a szoknyát egy rejtett zsinór által felényire össze le-hetett huzni. Egy simulékony, hajlékony, engedelmes abrincs-szoknya természetesen nem lehetett olcsó, bele került 300—400,

könnyes szemeit összekulcsolt kezekkel emelé az égre. Imádkozott. Rövid volt, de megható.

Aztán lassan felemelkedett, s szemeit Gara háza felé fordítá.

— Te kedves remélj, hisz túl a siron enyém leszel!

Mind-megannyi kés volt e néhány szó Mária szívének, s eszméletét veszve ro-gyott a földre.

László a néphez fordult, s esengő han-gon így szólt.

— Istenemre, honfiak, sohasem vol-tam honáruló. Határtanul szereltem hazá-mat, s e kínos esapást is jólétére czélzó lőrekvésem szülte.

Szegény király! A vérszomjazó farka-sok-lelkét ölik meg! — Honfiak, az égre kérlek, halálomért boszút ne álljatok, bár ártatlan vagyok.

Reatok bizom az atyjaink által szer-zett hont, mentsétek meg a végenyészettől, Istenveletek!

Béke lengje át Szent István országát
(P. Lamú) Irta *Epstein Miklós*,

sőt 600 livres-be s a mellett finom és tö-rékeny szerkezete miatt nem tartott sokáig — ha vagy tizenkétszer felvették, vége volt s aztán nyugalomba helyezték.

Végre olyan mérveket öltött ezen szörnyeteg, miszerint a hölgyek semmiféle ajtón sem férhettek be s ezért azon gondo-latra jöttek, hogy elől-hátul meglapitják, mi aztán még furcsább alakban tüntette fel őket, kivált előlről vagy hátulról nézve; így aztán oldalt kellett a hölgynek menni, hogy az ajtón be- és kiférhessen.

Most már képzeljék magoknak a tisz-telt olvasónok, milyen neveltséges látvány lehetett az, ha valamely galant ur hölgyét vezetni akarta. A hölgy lükeletesen felsze-relt vitorlás hajóhoz hasonló, melynek vitor-láit a szél dudorítja, a férfi ellenben pipaszárhoz való szűk frakkban, melynek farka sarkát verte, térdnadrágból és feszes harisnyában, csattos cipőben; itt hát a szélsőség érintkeztek a szó szoros értel-mében.

De hát hogy is nyujthatta karját a hölgynek kinek laposra nyomott abrincs-szo-nyája az oldalán egy méternyire elállt a testtől? — karját bizony nem nyujthatta neki sehogy sem, hanem oda nyujtá ékesen a kezét s a hölgy rá helyezé három ujját s ugy lépdeltek, a férfi pedig kénytelen volt elől menni, hogy a szoknyának elegendő helye legyen.

Az abrincs-szoknya ezen második ki-adása természetesen Franciaország hatá-rain túl is elterjedt; Németországban azon-ban nem vitték olyan rettenetes bőségre mint a párisi elegans világban. Berlinben például illetelmesebb volt az abrincs-szo-knya mint Szászországban, melynek uralko-dója nagyon jól utánozta a párisi udvart. Hazánkban szintén gátat vetett roppant roppant bőségének és formátlanságának, meg illetlenségének szép nemzeti mezünk

Az első nagy francia forradalommal véget vetett az abrincs-szoknyának; s ak-koriban eltűnt mindenféle az udvari élet köréből; hanem már azelőtt is kellett több-ször megtámadtalásokat eltűrnie. József császár például volt az első ki azt a bécsi udvartól száműzte, hol addig 7 rőf széles-nek kellett lennie. Az okos szabadelvű uralkodó megengedte mindenkinek, hogy saját tetszése szerinti, illetelmes öltözetben je-lenhessék meg az udvarnál. 1780 körül te-hát már láthatók voltak abrincs-szoknya nélküli egyes alakok, sőt helyenkint a höl-gyek már 10 évvel azelőtt kezdtek megenni az abrincs-szörnyet, s akkoriban jött di-vatba az ugynevezett; pongyola öltözet, otthon vagy bizalmas, kisebb társaskörben is; csak ha nagy diszben jelentek meg, ak-kor fel kellett venniök az abrincs-szo-knyát is.

De habár az abrincs-szoknyát letették is, még sem szabadálhattak meg oly hirte-len befolyásától és szellemétől, mely még sokáig kísérlet s elővették ismét az ugy-nevezett «buffant»-ot, hátul megint csak ter-mészetellenesen felpárnázták és feldudori-tották a ruhát, épen ugy mint az első ab-rincs-szoknyánál észlelhettük s a mint je-lenleg, a negyedik abrincs-szoknya-korszak kezdetén észlelhettük.

Az abrincs-szoknya megbukásával a »robec« visszalépett jogaiba, ama nehéz, vastag selyemkelméjű, arany-ezüst- és se-lyem-brokatból készült, pompás, hosszú kön-tös, mely XIV. Lajos alatt élte volt virág-zásának korát.

A mult században, miután az abrincs szoknya eltűnt, divatba jött az ugynevezett: »contouch«. Ezen öltönydarabnak leírása 1715-ből a következő: »A contouche egy sajátságos, különféle selyem- vagy gyapju-szövetből készült bő felöltő, mely ujjas kö-penyhez hasonló, mit a nők a házban is, de még inkább, ha kimennek, a kényelem kedvéért viselnek s nyáluknál szalaggal összekötik«.

A contouche e szerint nem egyéb, mint a már évek óta használatban lévő esőköpeny, a jelenkor izlése és divata sze-rint módosítva.

(Folyt. köv)

Heti piac.

Szarvas, 1893. Április 28-án

Buza legjobb 7.80. közepes 7.60
Árpa, legjobb 4.50 Zab, legjobb 4.80 Kuko-
ricza 4.50. Széna 3.40. Szalma 1.—. Kőszén
1.30. Marhahús —.56 és — Jubhus —.44
Sertéshús —.50. Szalonna —.56. Disznózsir
65. Napszám árak. Egykét lovas napszám.
2 frt 50 Férfi ellátással 30. Ellátás nélkül
50 kr. Nő ellátással 25 kr. Ellátás nélkül
30 kr. Gyermekek ellátással 15 kr. Ellátás nél-
kül 20.

Vasuti menetrend.

Holnaptól kezdve a m. kir. államvasu-
tak menetrendjében válltazás áll be. Az új
menetrend szerint városunkban a követke-
ző vonatok fognak közlekedni:

Szarvas-Mezőtúr.

7415. 7411. 7413.

Szarvas 3:45. 9:33. 1:55.

Mező-Túr 4:35. 10:19. 2:41.

Mezőtúr-Szarvas.

7416. 7412. 7414.

Mező-Túr 7:47. 12:35. 4:58.

Szarvas 8:33. 1:21. 5:44.

Felelős szerkesztő: **Mihálfí József**

Laptulajdonosok:

Deutschesmild János és Mihálfí József

É R T E S I T É S.

Alólirott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

Kalmár Dániel

Beliczey-úton lévő vegyes és fűszer üzletét átvettem, s azt nevem alatt tovább folytatom. A közönség becses pártfogását kérve

Szarvas 1893. április 29.

maradok tisztelettel

SÁRKÁNY FERENCZ

kereskedő.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„A MI OTTHONUNK”

czimű ev. prot. társadalmi és családi képes hetilapra.

Lapunk a hazai összes képes családi lapok között egyedül áll, mert ez a mi otthonunk. Tiszta — felekezeti türelmellenséget nem ismerő — evangyéliumi protestáns iránya, igaz keresztyén erkölcsi szelleme teszik azzá. Ezt minden család minden tagja bizvást kezébe veheti, ezt az édes apák, anyák nyugodt lélekkel oda adhatják kedves gyermekeiknek is. Mert ez nem mételyezi meg az ártatlan sziveket, ellenkezőleg oktatva, szórakoztatva, mulattatva lopja be azokba azt a drága, azt az isteni magot, melyből a protestáns családok ősi erényei sarjadtak s a mely ma már szinte kiveszőben vagyunk.

Előfizetési ár:

Egész évre	4	frt
fél évre	2	„
negyedévre	1	„
1 hónap	35	kr.
egyes szám	10	„

Kiadó hivatal, hová a lapnak anyagi részét illető küldemény czimzendő:

☛ „A Mi Otthonunk” Pozsony, Temető utca 3. ☛